

ERRATA

str. 9 Téma historie fotbalu v Roudnici nad Labem jsem zvolil proto, že mám velmi kladný vztah k fotbalu a obzvláště k tomu roudnickému. V klubu působil již strýc mého otce, můj otec a i já jsem začínal s kopanou v Roudnici nad Labem.

str. 9 Patří mezi odvětví, která provozují jak muži, tak i ženy. Můžeme je vidat na největších fotbalových stadionech světa, až po malá vesnická hřiště.

str. 11 Poprvé do češtiny Pravidla kopané přeložil sokol Josef Klenka.

str. 13 Nakonec jsme se slávou zvítězili a stali se mistry Evropy.

str. 14 Město vzniklo na obchodní cestě vedoucí z Prahy do Horní Lužice. Brod u řeky Labe byl tehdy vhodným místem pro odpočinek i jednání obchodníků.

str. 14 Od nepaměti patřila Roudnice do majetku pražských arcibiskupů, na město byla povýšena někdy během 13. Století. Město se tak stalo důležitou odhodní tepnou mezi Prahou, Saskem a Lužicí.

str. 14 Od poloviny 15. století, v roce 1431, přešla Roudnice z arcibiskupského držení do světských rukou. Prvním majitelem byl Jan Smiřický a střídali se další, ale žádný z nich nebyl inspirátorem významného činu.

str. 14 Vilém získal Roudnici v roce 1577 a pokládal ji za důležité místo svého panství, které zveleboval podle nejnovějších hospodářských metod.

str. 14,15 Léta rozkvětu završil jejich syn Václav Eusebius z Lobkovic, když za účasti čtyř italských architektů, vedených mistrem Antonio Portou, zahájil na místě hradního areálu stavbu čtyřkřídlého raně barokního zámeckého komplexu, v němž Lobkovicové postupně shromažďovali umělecké poklady, zejména hudební nástroje a zbraně, jedinečnou obrazárnu s řadou děl světového významu. Zámecká knihovna obsahovala na 100 000 svazků a historický archiv. Byl tu také uložen vzácný zámecký mobiliář.

str. 15 V prvních desetiletích 19. století se český národ začíná probouzet ze staleté letargie a národní obrození zapustilo také v Roudnici hluboké kořeny.

str. 15 Čilý společenský život pokračoval a i přes nepřízeň rakouských úřadů. Vznikala řada vlasteneckých spolků, na jejichž besedách přednášeli své verše Jan Neruda, Jaroslav Vrchlický i Antal Stašek. Došlo také k zakládání českých škol, v roce 1864 to byla Zemědělská škola o 13 let později, v roce 1877 Reálné gymnázium.

str. 15 Ve městě byly zakládány podniky – sladovna, lihovar, továrna hospodářských strojů Bächer a na plechové zboží Meva. Nastalo tak hospodářské oživení města.

V hospodářské prosperitě na konci barokní doby, byly na náměstí postaveny výstavné domy....

str. 16 Počátky nastaly již ve druhé polovině 19. století, v době obrození českého národa, kdy byla v roce 1868 založena tělocvičná jednota Sokol, která do současnosti provozuje svoji sportovní a tělovýchovnou činnost.

str. 16 Velkou měrou k rozvoji sportu přispěl Český Athletic Club, založený v 1892 a jehož hlavní náplní bylo veslování, pěstovaly se v něm také další sporty, které se hlásily k činnosti.

str. 16 Pod lipou, kde sídlí fotbalový SK Roudnice n. L., jsou tři travnatá hřiště, doplněná v roce 2005 o novou hrací plochu s umělým travnatým povrchem. Nachází se zde také provozní budova se šatnami, společenskou místností, hotelovým ubytováním a restauračním zařízením.

str. 16 Ve městě je v návaznosti na Tyršův stadion otevřen krytý zimní stadion, volejbalový stánek a tenisový areál se šesti antukovými kurty a klubovnou. Podmínky pro sport jsou ve městě na dobré úrovni.

str. 17 Záslouhou ČAC, který byl založen před 130 lety, byly tehdejšími sportovci tohoto klubu uspořádány závody.

str. 17 Také v řadě ostatních sportovních odvětví to byl ČAC Roudnice, ve kterém zásluhou některých členů počala i jiná sportovní odvětví, která se později stala populárními.

str. 25 Bohužel to, na čem si všichni nejvíce zakládali, to, co morálně a finančně pozvedlo klub, bylo válkou ztraceno a hřiště „Za Libuší“, které z moci bývalé rakouské byrokracie muselo být proměněno v úrodné pole, na něm teď byly nasázeny brambory.

str. 26 Největší zásluhu o získání pozemku a o postavení tohoto hřiště na tak ideálním místě má Jaroslav Zíka, statečný nadšenec SK Roudnice. Podařilo se mu uhájit umístění vlastního hřiště tam, kde stojí dnes hřiště „Pod Lipou“.

str. 29 Od té doby, co klub hřiště vlastnil, zasáhla jej čtyřikrát povodeň, která způsobila nesmírné finanční škody.

str. 31 Před zápasem předal předseda AC Sparty p. Saxl domácím jako dar krásný křišťálový pohár, domácí na oplátku předali klubovou vlajkou.

str. 36 Do této aféry byl připleten i klub SK Roudnice. Proto z rozhodnutí ústředí byl odsouzen klub SK Roudnice k sestupu do nižší třídy. Kromě toho byli někteří hráči vyškrtnutí z řad sportovců.

str. 36 Na základě toho byla svolána valná hromada s rušným průběhem, kde se projednávalo, zda pokračovat v provozování klubu, či přistoupit k jeho likvidaci, zvláště když dluhy vzrostly na částku 45 000 Kčs.

str. 36 Lehkoatletický klub uspořádal již VIII. ročník běhu Říp – Roudnice a V. ročník „Běhu kolem Roudnice“.

str. 36 Ke konci roku však mužstvo přidalo na výkonnosti, aby si zachovalo místo v I. A třídě Severočeské župy.

str. 36 Vyhrál ve své třídě a zúčastnil se i dalších kvalifikačních zápasů, jakož i zápasů o pohár Dr. Stránského.

str. 37 Samotné hřiště klubu prošlo renovací. Byla rozšířena hrací plocha na rozměry 105 x 70m. Člen zkušební komise Čes. soudců p. Mastník osobně přeměřil hřiště a konstatoval vzornou úpravu.

str. 38 Národní pomoci, bylo od ní upuštěno a byla provedena uvnitř Středočeské župy, jejímž účelem byla vzájemná pomoc jeden druhému. Župa poslala zástupce do všech klubů se žádostí o pomoc.

str. 41 V půli srpna byl klub po 14 letech už jen krůček od dlouho očekávaného postupu do divize. Během roku se hráči snažili, ale zranění několika fotbalistů a nešťastné porážky na cizích hřištích dostaly mužstvo pouze čtvrté místo.

str. 43 Jubilejní rok 45. výročí klubu (1952) zahájili roudničtí fotbalisté v tělocvičně. Systematická příprava, gymnastika, cvičení na náradí a různé závodivé hry byly symbolickým úvodem sezony.

str. 43 Fotbalová sezona byla zahájena v Ústí s Armou 2:5. B mužstvo bylo přihlášeno do okresního přeboru, do sportovních her mládeže byla přihlášena dvě družstva dorostenců.

str. 43 Vítanou pomůckou byly instrukční články o celoroční práci oddílu, o náplni hráčských besed a další témata. Tyto články se objevovaly v sokolských časopisech „Sokolský pracovník“ a „Kopaná“. Čtvrtletní plán určil práci na každý měsíc. Dvakrát týdně probíhal pravidelný trénink za stoprocentní účasti hráčů.

str. 46 Příznivci klubu věnovali této stavbě přes 2000 hodin a práci zemědělství přes 300 hodin.

str. 46 Chlapci, dorostenci a velká část sportovní veřejnosti se zájmem sledovali každý pohyb filmařů, jejich instrukce a hru hráčů, kteří byli filmováni z klubů PDA Plzeň a Slavoj Roudnice.

str. 46 V úvodu filmu publikum vidělo kopanou někdejších nejmenších hráčů, na špinavé ulici v prachu, kouři, přerušovanou často dopravními prostředky.

str. 47 V roce 1956 oddíl hostí potřetí v historii národní mužstvo ČSR, které po zdařilém výkonu zvítězilo 12:0. Jednalo se o přípravný zápas před zápasem s Brazílií.

str. 49 Reprezentanti hráli v sestavě: Dolejší, Hertl, Čadek, Novák – Pluska, Masopust – Pazdera, Bubník, Borovička, Svoboda, Kraus. Ve druhém poločase Stacho vystřídal Dolejšího, Ječný Hertla a Moravčík Borovičku.

str. 50 Klub jednal s Akademií věd a s Ministerstvem zemědělství o uvolnění půdy pro tréninkové hřiště, které nutně potřeboval.

str. 51 Počátkem roku 1962 jednal klub s Duklou Praha o zapůjčení žacího stroje na trávu, popř. o zapůjčení dokumentace.

str. 52 Vítězstvím si roudničtí vybojovali jako nováčci krajského přeboru postup do I. dorostenecké ligy.

str. 57 Start do divizní mistrovské soutěže se vydařil a Spartak Roudnice byl od třetího do osmého kola první za celou dobu účasti v divizi, v čele tabulky a po podzimní části přezimoval na druhém místě.

str. 58 Koncem října 1977 podnikl Spartak Roudnice zájezd do Francie, kde byl hostem odborářského partnera USTR Bagneux v pařížském předměstí, kterému oplatil jarní návštěvu pozváním do Roudnice nad Labem.

str. 58 Zato Dukla Praha předvedla profesionální hru a zvítězila „Pod Lipou“ 8:1.

str. 58 Divizní mistrovská soutěž byla pro Spartak velice těžká.

str. 61 V jubilejním roce (1987) 80. výročí se Spartak po nepříliš uspokojivém začátku umístil na 5. místě divize.

str. 67 V létě se podařilo získat vhodné hřiště na Bezděkově, na pozemku zrušené továrny p. Hoffmana na rohu ulice Jeronýmovi a Hochmanovi.

str. 67 Těžkou ránu však utrpěl klub 26. července, kdy zemřel zakladatel klubu F. Miňovský.

str. 67 Soupeřem Bezděkova byla mužstva: SK Úředníků Karlín, Slavoj Slaný, Viktorie Strašnice, Sparta Vinohrady, SK Praha II., SKEP Praha, Sparta Dejvice, SK Pchery, Slavoj Mikovice.

str. 67 V tomto roce však byli Středočeskou fotbalovou župou odměněni bývalí hráči a činovníci čestnými diplomami a odznaky.

str. 69 Rok 1936 byl v historii klubu snad nejnepříznivější. Jediný rok, který se dá přirovnat k úspěšným rokům, byl rok 1931. Klubu hrozilo rozpadnutí a pouze vytrvalostí a houževnatostí několika členů se podařilo uchránit klub před rozvratem.

str. 72 V letech 1945 – 1946 hraje klub II. třídu. V jubilejním roce 1947, kdy se oslavovalo 35. výročí založení klubu, se vybojoval postup do I. B třídy, kde pokračuje i v roce 1948.

str. 72 Postup byl příjemným zpestřením nadcházejících oslav 50. výročí založení klubu, které se konaly ve dnech 22. a 23. září 1962.

str. 72,73 Do dění v celé československé republice i do činnosti klubu zasáhla v roce 1989 sametová revoluce. Po M. Müllerovi z výboru odstoupili zasloužilí členové a funkcionáři, p. K. Levora, V. Kozel a M. Arazim.

str. 74 Rok 2002 byl rokem, kdy klub oslavil 90. let od svého založení. Vzhledem k finančním problémům se oslavy jubilea zúžily pouze na uspořádání turnaje pro dospělé, Memoriál Pavla Krejčího a Jaroslava Betky, za účasti divizních mužstev SK Frantschach Štětí, SK Roudnice a účastník I. B třídy Podřipan Rovné.

str. 77 Úspěchy se střídaly s neúspěchy, do nejlepší sezóny zasáhl rok 1914, kdy vypukla první světová válka a činnost klubu byla rázem přerušena.

str. 87 V rámci přípravy byly sehrány zápasy reprezentantů s mužstvem SK Roudnice, které čestně obstálo, ale později se rozdílily projevíly v konečných výsledcích.

str. 87 Kronika končí rokem 1937, jelikož zemřel klubový kronikář, který svou práci dělal pečlivě, ale jeho funkci nikdo nepřevzal, a tak jsou další záznamy vedeny jen útržkovitě. Zbylé kluby již zanikly. Fungovaly víceméně v první polovině minulého století, tudíž jakékoliv informace jsou velmi těžko dostupné, přesto některé záznamy se dochovaly a po jejich sjednocení jsou obsaženy i v této práci.

str. 88 Proto je velká část práce věnována právě těm, kteří si takto připomenou dřívější záliby v pohybu a urputném snažení.